

MŪSŲ LIETUVA

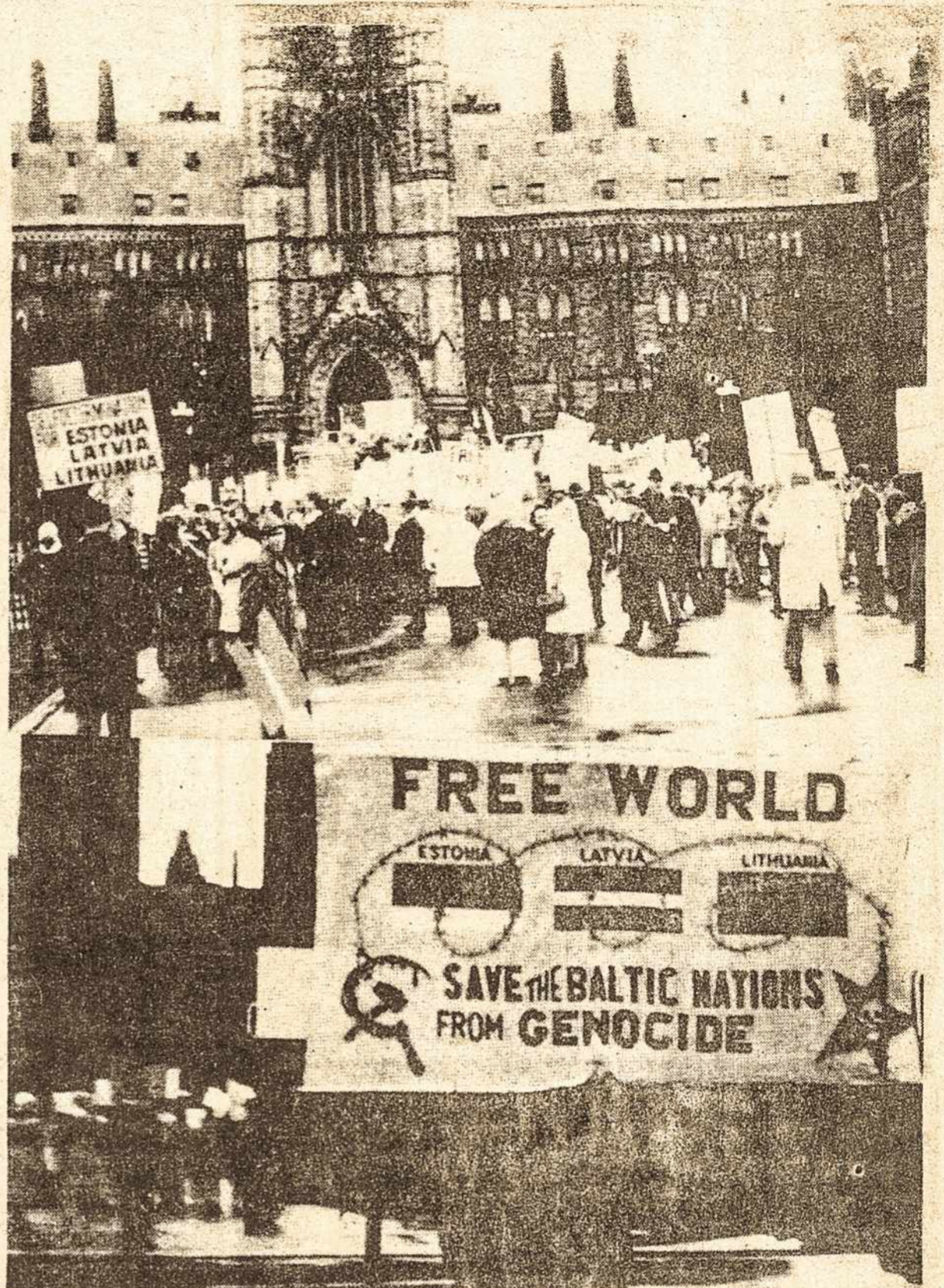
NR. 12 (1547) — SEMANÁRIO — 1978 M. KOVAS — MARÇO 30 D. — 3,00 kr.
Rua Inatindiba, 20(28) Caixa Posta 4421 — 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Ką svarstys seimas?

Kalbame apie Pasaulio Lietuvių Bendruomenės seimą, įvyksiantį Toronte š.m. liepos 1-3 dienomis. Atsižvelgiant į tuo pat metu vykstančias kitas Pasaulio Lietuvių Dienu programas, pradžioje buvo suplanuota PLB seimo posėdžius daryti šeštadienį, liepos 1, visą dieną, ir sekmadienį iš ryto. Po to būtų pamaldos ir dainų šventė. Vėliau iškilo pageidavimas, kurį rėmė ir PLB valdyba, pratęsti seimą dar vienai dienai, skiriant pirmadienį, liepos 3, ir gal dalį antradienio, liepos 4, akademinėms seimo diskusijoms keliais svarbiausiais PLB klausimais. Idėja gera ir vykdytina, tačiau su viena sąlyga, kad tų diskusijų temos ir prelegentai būtų iš anksto oficialiai paskelbti. Ne tik seimo nariai, bet ir visuomenė galėtų tais klausimais iš anksto pagalvoti ir pasisakyti. Tokio oficialaus paskelbimo iki šiol negirdėti iš PLB valdybos, kuriai tiesiogiai šis reikalas priklauso. Gyrėme jaunimą, kad jis savo kongresams labai iš anksto ruošėsi, netgi mažuose rateliuose diskutuodamas kongresines temas. Kaikas net sakė, jog pasiruošimas jaunimo kongresams turėjo netgi didesnės reikšmės, negu patys kongresai. Deja, patys to nedarome, o laikas pasiruošti PLB seimo akademinėms diskusijoms negailestingai bėga.

VIENIEMS belaukiant seimo diskusinių temų paskelbimo, kiti savo iniciatyva jau pradeda vieną kitą platesnės apimties klausimą kelti. Pirmuoju prabilo pats PLB pirm. B. Nainys Kanados LB krašto tarybos suvažiavime 1977 m. spalio 29 d., keldamas L. Bendruomenės lėšų klausimą. Tas mintis jis kelia ir "Pasaulio Lietuvoje". Faktas lieka faktu, kad Bendruomenė savo plataus masto darbams turi labai mažai lėšų. Ir tai ne dėlto, kad tautiečiai pinigų neaukotų, bet svarbiausia dėlto, kad tebetrukstame vienos centrinės institucijos, kuri mūsų suaukotus pinigus arba tais pinigais uždirbtas palūkanas skirstytų įvairiems lietuviškiems darbams pagal reikalo svarbumą. Žinoma, seimas gali nutarti įpareigoti kraštus daugiau pinigų Bendruomenei surinkti. Gal nuo to Bendruomenės finansai kiek ir pagerėtų, bet esminiam reikalo sprendimui reikia savanoriško visų fondų ir paskirų didesnių rinkėjų bei mecenatų susitarimo. O toks susitarimas duotų daugiausia vaisių, jeigu jis būtų padarytas dar prieš seimą. Tai viena iš degančių problemų, kurią reikėtų pradėti spręsti tuoj pat.

KITAS DVI problemas, akademiškai diskutuotinas seime, neseniai kėlė St. Barzdukas "Drauge". Viena jų yra Bendruomenės žvilgsnis į save, turint galvoje jau nueitą 25-rių metų laikotarpį. "Kas tame kelyje laimėta ir kas prarasta? Kokios viltys prieš akis ir kas jas temdo?" — rašo jis. Iš savo pusės ypatingai norėtume prisidėti ir pabrėžti ateities vizijų ir konkrečių planų reikala. O tos vizijos neatsiras per porą seimo dienų. Reikia jau dabar jas kelti ir diskutuoti. — Antras klausimas, St. Barzduko tén pat keliamas, yra mūsų jaunimo susiorganizavimo reikalas. Prieš šešerius metus įsteigta Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjunga, Bendruomenės remiama ir globojama, vis dar tebėra tvirtai nesusiorganizavusi. Anot

Baltiečiai reikalavo savo kraštams laisvės bendroje demonstracijoje su ukrainiečiais Otavoje Sov. Sąjungos 60-čio proga Nuotr. K. Satkevičiaus

Iškraustė sovietų šnipus

Kanados užsienio reikalų ministeris D. Jamiesonas federaciniame parlamente ir specialioje spaudos konferencijoje atskleidė sovietų špionažo tinklą, kurin buvo įvelta net 13 Sovietų Sąjungos ambasados pareigūnų. Pagrindinis vaidmuo teko pirmajam ambasados sekretoriui P. Vartanianui, tvarkiusiam neva kultūrinius ir sportinius reikalus. Tas jo sovietinis "sportas" prasidėjo ryšiais su vienu RCMP policijos valdininku, iš kurio buvo paprašyta žinių apie RCMP metodus kovoje su užsienio šnipais. Valdininkas painformavo RCMP vadovybę ir sovietams perdavė specialiai šiam atvejui paruoštą klaidingą informaciją. Už šias savo paslaugas jis gavo net \$30.500. Jo pavardę žadama atskleisti po sep-

tytųjų mėnesių. Gauti doleriai šiuo metu laikomi kaip kaltinamoji medžiaga, o vėliau bus perduoti valstybės išdui.

Atskleistas Sovietų Sąjungos špionažo tinklas yra keliais asmenimis didesnis už I. Guzenkos pokaryje demaskuotą špionažo aferą. Pastarasis pakartotinai teigia, kad jam tebuvo žinomas vienas šnipinėjimo tinklas ir kad jų Kanadoje buvo ir tebėra daugiau. Taigi, ir šiuo atveju sovietų špionažas nėra užbaigtas, tik sustabdyta viena jo dalis.

Pastarajame dešimtmetyje iš Kanados Maskvon dėl šnipinėjimo buvo išsiųsta 10 sovietų diplomatų, bet jų "nuopelnai" buvo nutylėti.

St. Barzduko, "Jaunimo vardu čia veikia jo paskiri vadai. Gerai, kad jų atsiranda, bet ir vadams reikia gyvų platesnių atramų". Tai yra labai svarbus klausimas, seime diskutuotinas, bet ir šiuo atveju reikia išankstinio susitarimo su PLJS vadovybe, kitaip jaunimas vėl pakaltins, kad vyresnieji nori jiems diktuoti. Jau vien minimi trys klausimai gali užimti visą akademinę diskusijų dieną. Bet gali jų atsirasti ir daugiau, o tuo atveju, kaip paprastai, pritruks laiko, ir viską reiks svarstyti skubotai. Tad išvadoje tenka pakartoti prašymą PLB valdybai — kiek galint greičiau parinkti ir paskelbti temas, kartu duodant eiga pasitarimams tų problemų sprendimui.

A. Rinkūnas

Tėviškės žiburiai

Siekia sunaikinti tikinčiųjų bendrijas

"LKB Kronikos" nr. 28 patiekia straipsnį "Lietuvos ir Tarybų Sąjungos religinio gyvenimo problemos". Čia antroji dalis.

Latvija

Esą jau nuo 1940 m. Tarybų Sąjunga pavedė visos Sąjungos katalikų globą ir evangelizavimą Rygos arkivyskupui. Tačiau per visus 40 metų to apaštalavimo žymių sunku pastebėti. Reikia pripažinti, kad iš dalies Latvijos vyskupai šią pareigą atlieka. Turėdami mažai kunigų, juos siunčia į keletą Tarybų Sąjungoje veikiančių katalikų bažnyčių. Tačiau platesnės Tarybų Sąjungos evangelizacijos jie nevykdo. Kodėl?

Latviai katalikai sudaro vos penktadalį Latvijos gyventojų. Nuo senų laikų jie įpratę taikytis prie valdžios reikalavimų. Juo labiau dabar jie vykdo ateistinės valdžios reikalavimus, varžančius Bažnyčios veiklą. Latvijos katalikų religinis gyvenimas daugelyje parapijų silpnokas. Kunigai bijo būti valdžios nubausti, nesulaukia savo vyskupų paraginimų; dažnai nepatiki vieni kitais, daugumas apsiriboja apeigų atlikimu, senosios kartos ir mirštančiųjų aprūpinimu sakramentais. Apleista vaikų katekizacija. Daugumai Latvijos moterų vienuolynų trūksta apaštalavimo dvasios. Jos nėra išstudijavę Vatikano II Susirinkimo nutarimų ir nesirūpina jų vykdyti. Jos beveik nekatekizuoja vaikų, neįsijungia į pastoracinį darbą. Esą gavę iš centro nurodymus — melstis ir laukti.

Kitos respublikos

Geresnė Katalikų Bažnyčios būklė Tadžikijoje, Kazachstane ir kitose respublikose, kur gyvena daug uolių, ypač vokiečių ir iš dalies lenkų, katalikų. Jų uolumu ir sąmoningumu galėtų žavėtis Vakarų Vokietijos ir kitų Europos kraštų tikintieji. Tai nuostabūs Šv. Dvasios veikimo pavyzdžiai! Uolių kunigų, vienuolių bei tretininkų veiklos išdava. Jie pajėgė savo tikinčiuosius paruošti katakombiniam gyvenimui; tikintieji sugebėjo, neturėdami kunigų nei vyskupų, išlaikyti tikėjimą.

Tikėjimas ypač gyvas tose srityse, kurios buvo lankomos buvusių kalinių ir tremtinių kunigų. Ypatingos tikinčiųjų pagarbos yra sulaukęs T. A. Šeškevičius, SJ Dangelio Azijos vokiečių namuose T. A. Šeškevičiaus portretas pakabintas šalia šventųjų paveikslų.

Nauji planai

Tarybų Sąjungos ateistai ku-

ria naujus planus sužlugdyti Katalikų Bažnyčiai Tarybų Sąjungoje. Girdėti, kad jie, darydami kaikurias nuolaidas Apaštalu Sostui, nori, kad Maskvoje būtų įkurtas Katalikų Bažnyčios centras. Jos vadovas turėtų būti valdžiai atsidavęs dvasininkas, gavęs kardinolo titulą. Jam turėtų priklausyti visos Katalikų Bažnyčios vyskupijos, esančios Tarybų Sąjungoje: Lietuvos, Ukrainos, Baltrusijos ir kt. Tai būtų paruoštas pirmas žingsnis į schizmą. Jau ir dabar kaikurie pravoslavų dvasininkai prasitaria — kadangi Katalikų Bažnyčia pripažįsta Maskvos patriarchą teisėtu Bažnyčios hierarchu, tai bręsta reikalas Tarybų Sąjungos katalikams atsisakyti Romos Šv. Tėvo. Jiems esą sugebėtų vadovauti Maskvos patriarchas.

Mums sunkiai suprantama paskutinių laikų vad. "Rytų politika". Mūsų nuomone, ji labai pakenkė Katalikų Bažnyčiai Rytuose. Mes girdime tokius samprotavimus: Tarybų Sąjunga — galinga valstybė, kurios šiuo metu fizine jėga negalima nugalėti. Reikia jieskoti diplomatinių kelių tartis su ta jėga, siekiant ten apsaugoti esančius ti-

kinčiuosius nuo visiško sunaikinimo. Mūsų nuomone, ne diplomatinės priemonės sulaiko nuo žiaurumų, o būtinybė skaitytis su galingų valstybių jėga, pasaulio ir savosios tautos opinija, baimė naujo Nuernbergo proceso.

Tarybų Sąjungos atstovai mielai jiesko diplomatinių kontaktų su Apaštalu Sostu, kad, sulaukę Katalikų Bažnyčios nuolaidų, galėtų dar subtiliau persekioti Bažnyčią, ypač jiems atsidavusių Bažnyčios vadovų rankomis. Ateistams pataikauja vyskupai dažnai savo žodžiu ar raštu paskelbtais potvarkiais trukdo ypač katakombinės Bažnyčios veiklą (dažnai draudžia laikyti šv. Mišias privačiuose butuose persekiojamiems tarnautojams, varžo klausyti išpažinčių už savo vyskupijos ribų privačiuose butuose, ypač seserų vienuolių).

Rytų kraštų katalikus žavi drąsus tikėjimo gynimas. Jei Lietuvos katalikus užstoja nekatalikai ar net ateistinių pažiūrų asmenys, kaip akademikas A. Sacharovas arba S. Kovaliovas, rizikuodami savo laisve, tai dar labiau laukiam, mus užtariančio žodžio iš savo brolių kitu kraštų katalikų vyskupų ir tikinčiųjų. Ačiū Dievui, pasku-

tinu metu girdime mus ginančius jų balsus.

Tylos taktika?

Susidaro įspūdis, kad katalikai, nenorėdami sugadinti santykių su Maskvos ateistais, pasirinko tylos taktiką. Vienas Lietuvos vyskupas, grįžęs iš Romos teigė, kad Šv. Tėvas audiencijos metų pataręs Tarybų Sąjungos tikintiesiems: "Melstis ir ramiai, kantriai laukti". Mes esame įpratę būti klaidinami ir netikime, kad Šv. Tėvas taip būtų mums pataręs. Mes turime Evangeliją, Vatikano II Susirinkimo nutarimus apie misijas ar apaštalavimą, girdime Šv. Tėvo Pauliaus VI žodžius per radiją apie pareigą evangelizuoti šių laikų pasaulį, nesigailint net gyvybės aukos. Kaip mes galim tylėti ir laukti, kada netyli ir nelaukia ateistai ir kiti Bažnyčios priešai? Ar mes galime ramiai žiūrėti ir laukti, kada apie mus šimtai tūkstančių jaunimo — studentų ir inteligentų yra besiilginčių Evangelijos, nusivylusių ateizmu ir iš jo kylančiu moraliniu supuvimu? Taip elgdamiesi, visi mes nusikalstume. Apaštalas šv. Paulius šaukė: "Vargas man, jei aš neskelbčiau Evangelijos!" Šiuo atžvilgiu mums pavyzdžiu galėtų būti įvairūs Tarybų Sąjungos sektantai: jehovistai, penkiasdešimtininkai. Jie surado tinkamus Tarybų Sąjungai metodus. Juos dvasiškai ir materialiai remia užsienyje gyvenantieji jų broliai. Jie savo narių tarpe yra išugdę nei kančių, nei mirties nebijančią apaštalavimo dvasią, aprūpinami naujais spauda, sukūrę drausmingą organizaciją su įvairių laipsnių vadovais: būrelio, kaimo, miesto bendruomenės, srities, respublikos ir t.t.

Reikia drąsinančio žodžio

Taigi ilgus metus Tarybų Sąjungoje Katalikų Bažnyčia buvo tarsi apmirusi, nerodanti didesnės apaštališkos veiklos. Dabar būklė žymiai pasikeitusi. Mums reikia ne migdančio o padrasinančio žodžio, tinkamos veikimo laisvės, deramo įgaliojimo, be kurio mes nesijaučiam turį teisės Bažnyčios vardu siųsti ar raginti į heroizmo reikalaujantį darbą. Mūsų jėga yra mūsų vienybė su Šv. Tėvu ir drąsus, gerai organizuotas persekiojamos Bažnyčios gynimas. Šia kryptimi, galime džiaugtis, Katalikų Bažnyčia yra padariusi žymią pažangą. Tų pastangų dėka iškelti tikėjimo persekiojimo faktai Tarybų Sąjungoje privertė net užsienio komunistų partijas pasmerkti Tarybų Sąjungos vykdomą tikinčiųjų persekiojimą.

Šv. Teresės bažnyčia Vilniuje

Vysk. Brizgio laiškas lietuviam

J. E. Vyskupas Vincentas Brizgys

MANO GERBIAMI IR BRANGŪS BROLIAI IR SESĖS LIETUVIAI,

Derėjo šiuos žodžius parašyti kiek anksčiau, bet dėl kaikurių įvykių teko palaukti po sausio 22 dienos. Nuoširdžiai dėkoju visiems vienaip ar kitaip mane prisiminusiems mano kunigystės 50 metų sukakties proga. Daug

kam jaučiuosi už tai labai skolingas, ypač kunigam ir pasauliečiam, rengusiems ne vienoje vietoje tos sukakties viešus paminėjimus. Mano sąlygose būtų derėję tą sukaktį paminėti vien tyliu malda, bet jūs kitaip manėte. Visų jūsų pastangas, man pareikštą bičiuliškumą dėkingai vertinu.

Retos laidotuvės Lietuvoje

Netoli Kauno yra vietovė vadinama Kalviais. Čia yra įdomi bažnytėlė. Ji neturi nė vieno lango — apšviečiama iš viršaus. Toje bažnytėlėje ilgokai darbavosi iš Sibiro grįžęs kun. Zigmas Neciunskas. Jis buvo tikras žmonių globėjas, raminotojas ir gelbėtojas visose nelaimėse. Sibire, matydamas kaip trūksta žmonėms medicininės pagalbos, ėmėsi gydytojo darbo ir sėkmingai daugeliui pagelbėjo ligoje. Žmonės jį labai mėgo, gerbė ir mylėjo, nes buvo ištikimiausias jų bičiulis. Religinis patarnavimas (krikštą, sutuoktuves, laidotuves) dažnai atlikdavo nemokamai.

1976 m. pavasarį tą gerąjį ganytoją aplankė sunki liga. Panaudojus visokeriopą medicininį gydymą (gulėjo Vilniaus ir Kauno klinikose), nepavyko jo išgydyti — jis mirė.

I geraširdžio idealisto kunigo laidotuves susirinko visa parapija, kelių parapijų kunigai, artimieji. Pagal velionies pageidavimą, jis turėjo būti palaidotas tėviškės parapijos (užmiršau tos vietovės vardą) kapinėse. kur il-

sėjosi visa jo šeima. Buvo užsakyti autobusai karstui ir žmonėms vežti.

Vietinė valdžia, milicija, draugininkai, pamatę minią žmonių ir tokias iškilmingas laidotuves, pasiuto: konfiskavo autobusus, mašinas, vairuotojams laikinai atėmė teises.

Šioje fotografijoje matyti, kaip to kunigo karstas pusiau patalpintas į netinkamą autovežimą, apraišiotas virvėmis, kad neiškristų, ir vežamas kelias dešimtis kilometrų. Iš to vaizdo galima susidaryti nuomonę, koks gyvenimas ir kokia "laisvė" pavergtoje Lietuvoje.

Lietuvė

• Ne reklaminis tautiškas, ne garsaus "valio" šaukimas, kuris nieko kita nekainuoja, kaip tik apdraustą nuo užkimimo gerklę, mums reikalingas, — o tylus, ramus, ištvėrimingas darbas tautai.

VYSK. K. PALTAROKAS

Pasirinkti kunigo pašaukimą manęs neragino nei mano šeima, nei mokytojai. Ano meto jaunuoliai, matydami jaunų kunigų stoką po pirmo pasaulinio karo, raginome vieni kitus tapti kunigais. Pasiruošimas ir visas 50 metų darbas nebuvo lengvas, tačiau po visos patirties, jeigu gyvenčiau antrą kartą, vėl būčiau kunigu.

Po šio antrojo pasaulinio karo, kai negalėjau grįžti į Lietuvą, turėjau galimybių pastoviai vietai, pastoviam darbui. Popiežiaus Pijaus XII asmeniniu sprendimu, kiek žinau, Amerikos Lietuvių Kunigų Vienybei prašant, teko apsigyventi Čikagoje ir pasišvesti lietuviam už Europos ribų. Įvairių kraštų vietiniai ir tremtiniai lietuviai kunigai, tėvai ir broliai vienuoliai, seselės vienuolės žinojo ir žino, kad jie yra ne mano, o vietos vyskupų ir savo vyresniųjų jurisdikcijoje. Jie visi tačiau nuo pat pradžios iki šiol buvo ir yra man tiek bičiuliški ir lojalūs, kad iš jų patiriu nuoširdaus bendradarbiavimo ir man reikalingos visokios pagalbos. Ypač esu dėkingas Čikagoje gimusiems kunigams, su kuriais tenka man kartu gyventi nuo pat atvykimo į Ameriką: a.a. kun. S. Valuckui, kun. J. Malin (auskui), kun. J. Stankevičiui, kun. A. Zakarauskui, kun. P. Kelpšui. Visą savo laiką, energiją, gaunamus išteklius galiu iki šiol skirti lietuviams už Lietuvos, Lietuvoje, Rusijoje, Sibire, nes nuo pat pradžios iki šiol visus mano kasdieninio pragyvenimo reikalus aprūpina seselės kazimierietės ir daug man padeda įvairiuose darbuose. Kiekvienam yra aišku, kiek daug esu joms skolingas.

Gerbiu visus lietuvius ir esu dėkingas už tą opinią, sudary-

tą įvairiuose kraštuose apie lietuvius. Pastaruosius lankyti man yra ne tik malonu, bet ir garbė prieš kitataučius. Savuosius išgyvenimus lietuvių tarpe yra sunku išreikšti. Mes kartu ne tik meldėmės, tarėmės, dirbome, džiaugėmės, bet ir nekartą apsiverkėme. Esame visi kartu, nežiūrint įvairių pažiūrų, net skirtingų religinių konfesijų. Nevienu atveju patyriau kokią teigiamą įspūdį daro kitataučiams toks mūsų šeimyninis vieningumas.

Gerai žinau, kad nesu neklaidingas, tobulas. Yra natūralu, kad nevisuose klausimuose visi esame tos pačios nuomonės. Kitaip manančių nebijau ir nesmerkiu, tik noriu, kad visi kartu ir vieni kitus gerbdami surastume teisingiausią atsakymą ir jį visi priimtume. Daug kam galėjau nusikalsti, neįtikti ar ką užgauti, nusibosti ir t.t. Visus tuos — man žinomus ar nežinomus kasdien prisimenu maldoje, prašydamas Dievą jiems palaimos, paguodos, o sau — kalčių bei klaidų atleidimo.

Esu dėkingas Amerikai, kad turime čia tokias gyvenimo sąlygas, laisvę mūsų veiklai. Panašiose sąlygose gyvena bei veikia lietuviai ir kituose laisvo pasaulio kraštuose. Visiems linkiu būti gyvenamam kraštui lojaliais, kūrybingais ir turimas sąlygas panaudoti taip pat Lietuvos pagalbai.

Kol jėgos tesės, kol seselių kazimieriečių labdara mane įgalins būti laisvur nuo kasdieninio gyvenimo rūpesčių, ir toliau gyvensiu pasišveddamas lietuviam bei Lietuvai.

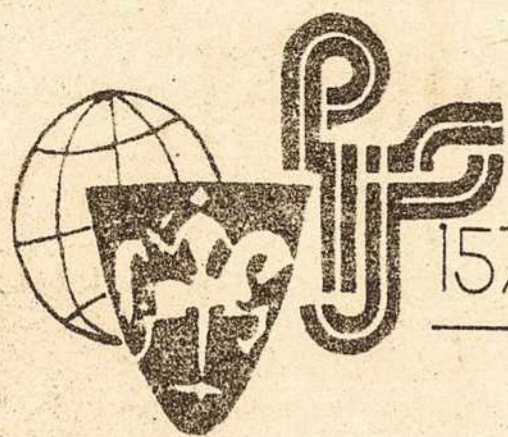
Už viską dėkodamas Dievui, ir toliau lieku jūsų su pagarba, meile ir dėkingumu širdyje —

Vyskupas Vincentas Brizgys

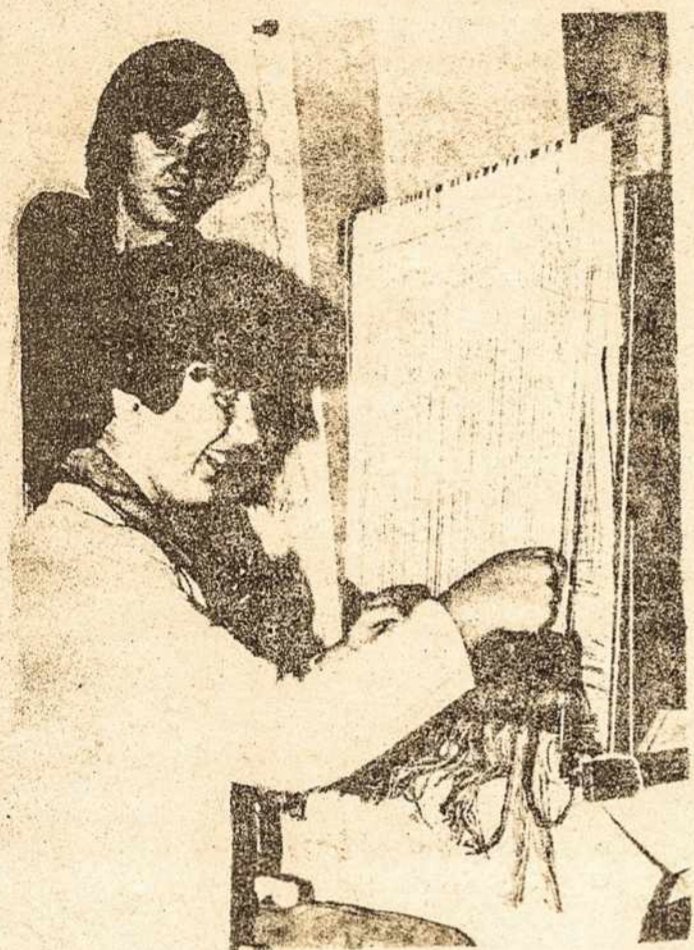
Taip buvo laidojamas a.a. kun. ZIGMAS NECIUNSKAS Lietuvoje

pasaulio lietuvių jaunimo sąjunga

1573 bloor west, toronto, ont., canada m6p 1a6

Montrealio "Vaivorykštės" audėjos sesutės Ina ir Rasa Lukoševičiūtės demonstruoja klimo audimą parodos atidarymo metu.
Nuotrauka A. Plaušinaičio

KONGRESAS

Ainda reluzem nossas recordações sobre o III Congresso Mundial da Juventude Lituana e eis que despertamos abarrotados de cartas e noticiários sobre o IV, já em fase adiantada.

Aproveitando a nossa experiência, chegamos a conclusão de que, devido, talvez, a uma folha de infraestrutura, nossos atstovai deveriam ter como condição única o domínio da língua lituana.

Realizamos uma pesquisa que nos revelou que cerca de 80% dos atstovai estavam completamente perdidos, devido que o tema apresentado, que foi preparado às pressas, não era representado da maneira profunda e "matura" que a situação exigia.

Logo as conclusões e soluções surgidas eram apenas superficiais e não possuíam um clima de profundez necessário à respostas de problemas reais.

No entanto, tudo isso nos foi válido, pois está aí outro Congresso. Se nada for feito, fatalmente cairemos no mesmo tipo de erro, o qual não é prejudicial somente a nós, como representantes dos lituanos no Brasil, mas principalmente a um povo subjugado e oprimido que tem somente a nós como elo de sustentação de suas esperanças. Qual não seria a dor que eles sentiriam ao saber, que nós, seus irmãos, devido a um orgulho sem nexos ou motivo semelhante estamos rompendo tal elo com nossos desentendimentos.

Faço aqui um apelo a todos aqueles que possam ajudar a formar atstovai c/ reais condições, independentemente de qual associação pertença ou não pertença. Unamo-nos nesse belo objetivo, ou senão, o que será do nosso futuro como representantes do povo lituano?

Quando aos atstovai, devido a estes tempos se apresentarem c/inúmeras crises financeiras e taip toliau, será limitado e com algumas condições.

A distribuição mundial foi feita para 120 jovens segundo o estatuto da PLJS: "Atstovų skaičius yra 120 asmenų... Atstovų. Para nós, brasileiros, temos o direito a "2" atstovai.

Outra condição é a de que temos um dia de entrega de nomes dos que viajarão, caso contrário serão preenchidas nossas vagas por outros países, e posso garantir que não faltarão pretendentes.

Idades limites — 16 — 35 anos.

Ser lituano e falar lituano.

(Num ultimo caso talvez tenhamos a alternativa de discussões paralelas em lingua castelhana).

Portanto está lançado o convite para todos os jovens lituanos do Brasil. Espero que cada um faça a divulgação para todos conhecidos ou parentes que não recebam este jornal.

Os interessados deverão telefonar para 273-0338 e deixar o nome, endereço e telefone até o mais tardar no dia 16 de abril deste ano.

Posteriormente discutiremos o problema do depósito compulsório e da passagem, mas nesta fase de preparação o convite está aberto a todos, independente de que queiram ou não viajar.

Segue as condições dos estatutos da PLJS:

A. Zizas

IV PLJK ATSTOVŲ RINKIMŲ TAISYKLĖS

1. Į atstovus gali kandidatuoti asmenys išpildę sekančius kriterijus:

- jaunuolis ar jaunuolė tarp 16 ir 35 metų amžiaus;
- asmuo turi būti lietuvis ir galėti susikalbėti lietuviškai;
- atstovas prizada dalyvauti visuose Kongreso programos punktuose;
- atstovas grįžęs į savo kraštą po Kongreso duoda viešą pranešimą lietuvių visuomenei.

2. Kongreso atstovai renkami balsavimu, demokratiniu būdu.

3. Išrinktam atstovui negalint į Kongresą atvykti, jo vietą perima sekančias iš eilės balsų daugumą gavęs asmuo. Antrininkų nebus, kaip buvo Trečiajame Jaunimo Kongrese.

4. Krašto LJS Valdyba praveda rinkimus ir atstovų sąrašą pateikia PLJS Valdybai ne vėliau spalio 1 d. 1978 m.

PAPILDYMAI

- Kraštuose kur neveikia LJS, PLJS kreipiasi į didžiausią tame krašte veikiančią jaunimo vienetą, kad rūpintųsi atstovų rinkimu.
- Iškilus neaiškumui dėl didžiausio vieneto, to krašto Lietuvių Bendruomenė turės sprendžiamąjį balsą tuo reikalu.
- Visais reikalais, kraštuose kur neveikia LB, sprendžiamąjį balsą turi PLJS Valdyba.

KELIOS PASTABOS:

- Kraštų LJS turėtų skatinti, kad kuo daugiau įvairaus amžiaus asmenų kandidatuotų į atstovus. Nėra būtina, kad atstovų taptų LJS valdybos ar LJS Tarybos narys. Rinkimai turėtų būti atviri visiems norintiems tapti atstovais. Krašto LJS Valdyba tai suprasdama turėtų skelbti atstovų rinkimus ir juos aiškinti kuo plačiau.
- Prieš Kongresą išrinkti atstovai turėtų rūpintis kuo daugiau susipažinti su savo krašto jaunimu, padėti bei jo galvojimu. Tam tikslui atsiekti Krašto LJS turėtų ruošti suvažiavimus įvairiose vietovėse, skatindama kuo daugiau jaunimo jungtis į savo krašto atstovo paruošimą atitinkamai jį atstovauti Kongrese. Visuose suvažiavimuose turėtų dalyvauti atstovai. Jiems sudaryti sąlygas tai atlikti, turėtų talkinti LJS Valdyba. Atstovai turėtų talkinti visoje krašto techniškoje ruošoje Kongresui. Atstovai gauna PLJS Valdybos žinioje paruoštą Kongreso atstovo ruošos vadovėlį. Vadovėlį gauna ir kraštų LJS Valdyba, ir jį kartu su atstovais pereina. Paruošimas atstovo atitinkamai atstovauti savo kraštui yra krašto LJS atsakomybė.

SEKANČIOS PLJS VALDYBOS IR JAUNIMO KONGRESO REIKALU:

Šiuo PLJS Valdyba skatina ir įpareigoja Kraštų LJS jau dabar pradėti galvoti apie galimybę perimti sekančią PLJS Valdybą arba surengti V PLJ Kongresą. Kiekvienas kraštas tą reikalą turėtų būti išdiskutuavęs savo krašte ir pasitaręs su savo Lietuvių Bendruomene prieš atvykstant į IV PLJ Kongresą. Kongrese turės duoti savo siūlymus bei nuomones.

Gabija Juozapavičiūtė

Mūsų Lietuva Mažiesiems

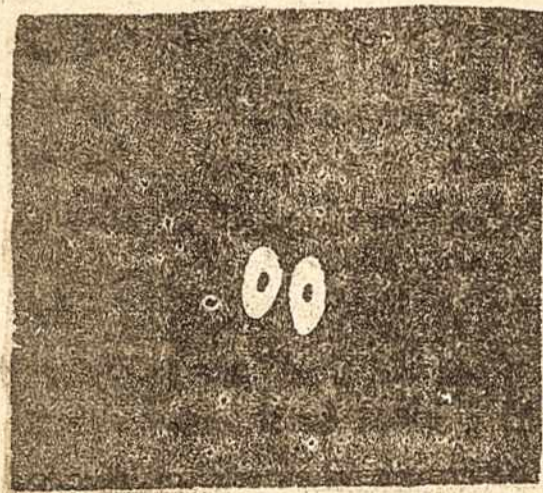

„Susikaupimo ketvirtadienio naktinės Mišios“, celebruotos kun. Petro Urbaičio, įvyko tikrai mėnulio ir žvaigždžių apšviestoj 'Padangių Katedroj', tuo labiau, kad buvo kažkaip nutrūkęs elektrinis apšvietimas, o ir pačios žvakės užgėso vėjeliui smagiai papūtus.

Kas svarbiausia – tai, kad visos kaitomos Mišių dalys, atgailos, aukojimo, pasiryžimo bei padėkos mintys – bei giesmės buvo labai krupščiai atrinktos ir pamaldžiai pravestos. Itin daug tame prisidėjo Nilza Guzikauskaitė, Beatričė Bacevičiūtė, Rosana Jurciukonytė, Douglas Saldys, Elzbieta Galinskaitė ir komandantas Flavijus Bacevičius, ir kiti lietuvių kalboje stipriausieji.

Trečiosios, „užbaigtuvių ir padėkos“ pamaldos, įvyko 11 val., sekmadienį, sausio 15 d., su gausiai atvykusiais skautų namiškiais ir simpatizantais. Pats šeimininkas Vytautas Tumas, kaip ir Vytautas Bacevičius, pravedė skaitymus.

Tą kartą, jau ne tas bambukų altorius, bet kitas, tikrai saugus altorius, radosi žaliame įvairiausios floros ekrane.

Ué,

O que houve com as luzes? Para onde foram todos? Para quem vou rezar a missa?

Susikaupimo Ketvirtadienio tikras nuotykis...

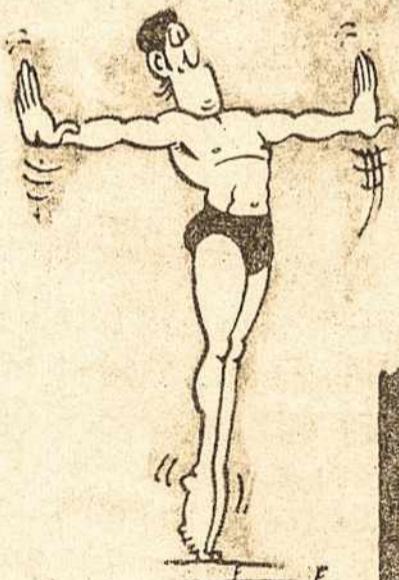
Aplink matėsi išstatytos religinės vėliavėlės – ir jos, savaitės laiku, jaunimo skoningai su pritaikintais užrašų žodžiais iš lapų ir gėlių sudėtos.

Gamta iš tikrųjų pakelia ir atgaivina ir dvasią ir kūną, o pačios, po dangaus skliaustu, medžių ir paukščių draugystėje, pamaldos stebėtinai sustiprina valią ir teikia naują ryžtą ateities kilniems darbams ir žygiams.

Pilnesnės kronikos ir teisybės dėlei, paminėtinas nepaprastas motiniško – prieš tėvus ir vaikus – atsakingumo jausmas išeinąs iš Stovyklos Vadovės p. Eugenijos Bacevičienės.

Skautiškai, ji moka remtis pasitikėjimu Dievu ir paruoštais savo talkininkais. Aišku, tačiau, kad Vyriausios Vadovės poilsio valandos būdavo visų trumpiausios, o atsakomybė didžiausia – ir dieną ir naktį. –

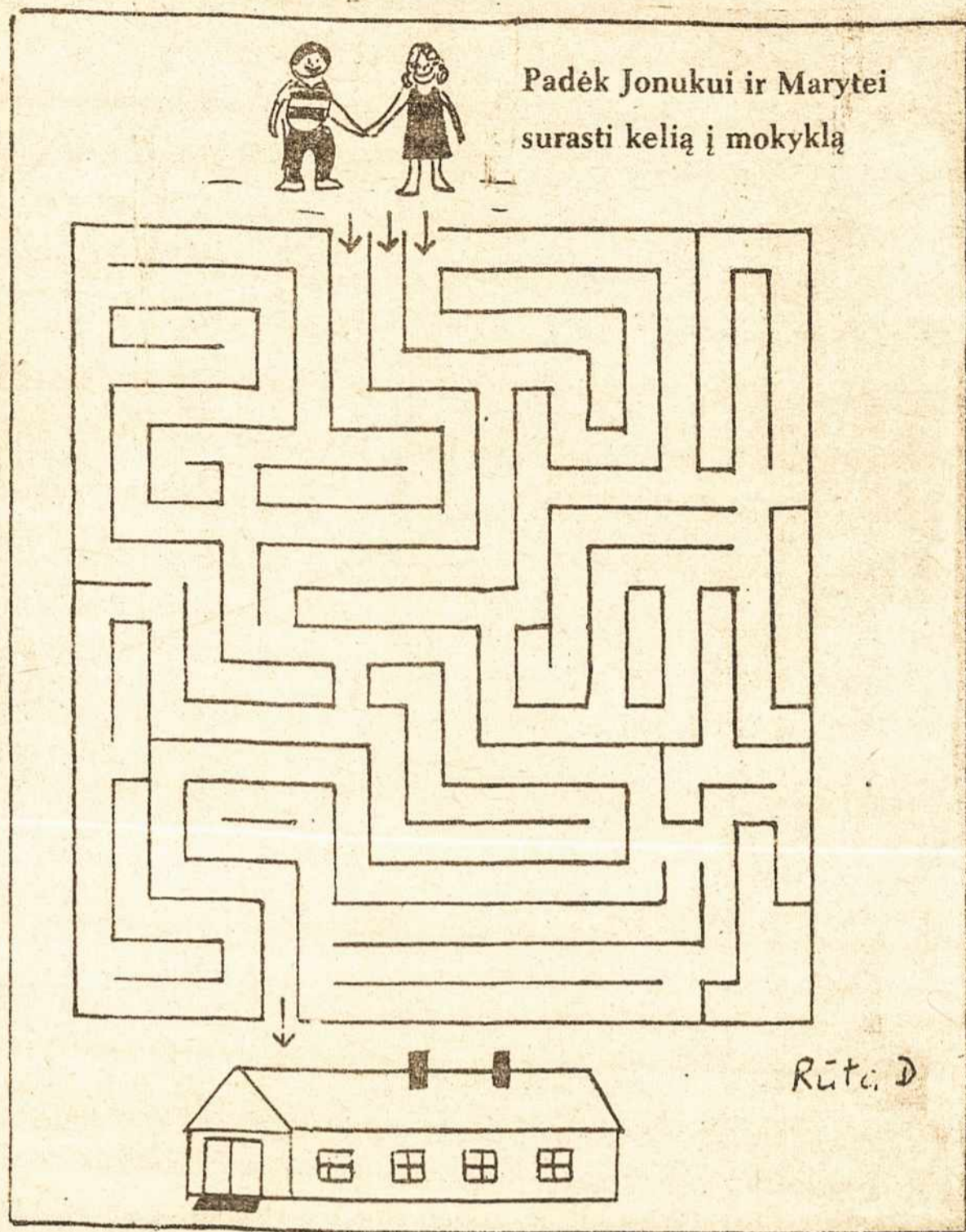
(KPU)

Asdrubal fazendo ginástica.

Visi lietuviukai į lietuvių mokyklą!

Rūta D

KALBĖKIME LIETUVIŠKAI

Iš tiesų, tarp visų galimų lituanistinių mokyklų, tikriausia yra „šeimos lituanistinė mokykla“. Ji yra pati tikriausia ir našiausia ir tėvams ir vaikams. Ji, be abejo, yra ir prasmingiausia bei nuopelniausia. Be to, ji yra patrauklus pavyzdys kitoms kultūringoms mūsų šeimoms.

Toks pavyzdys, ypač ryškus ir ryžtingas, ir dėl to viešai paminėtas, išeina iš Vytauto ir Eugenijos Bacevičių šeimos.

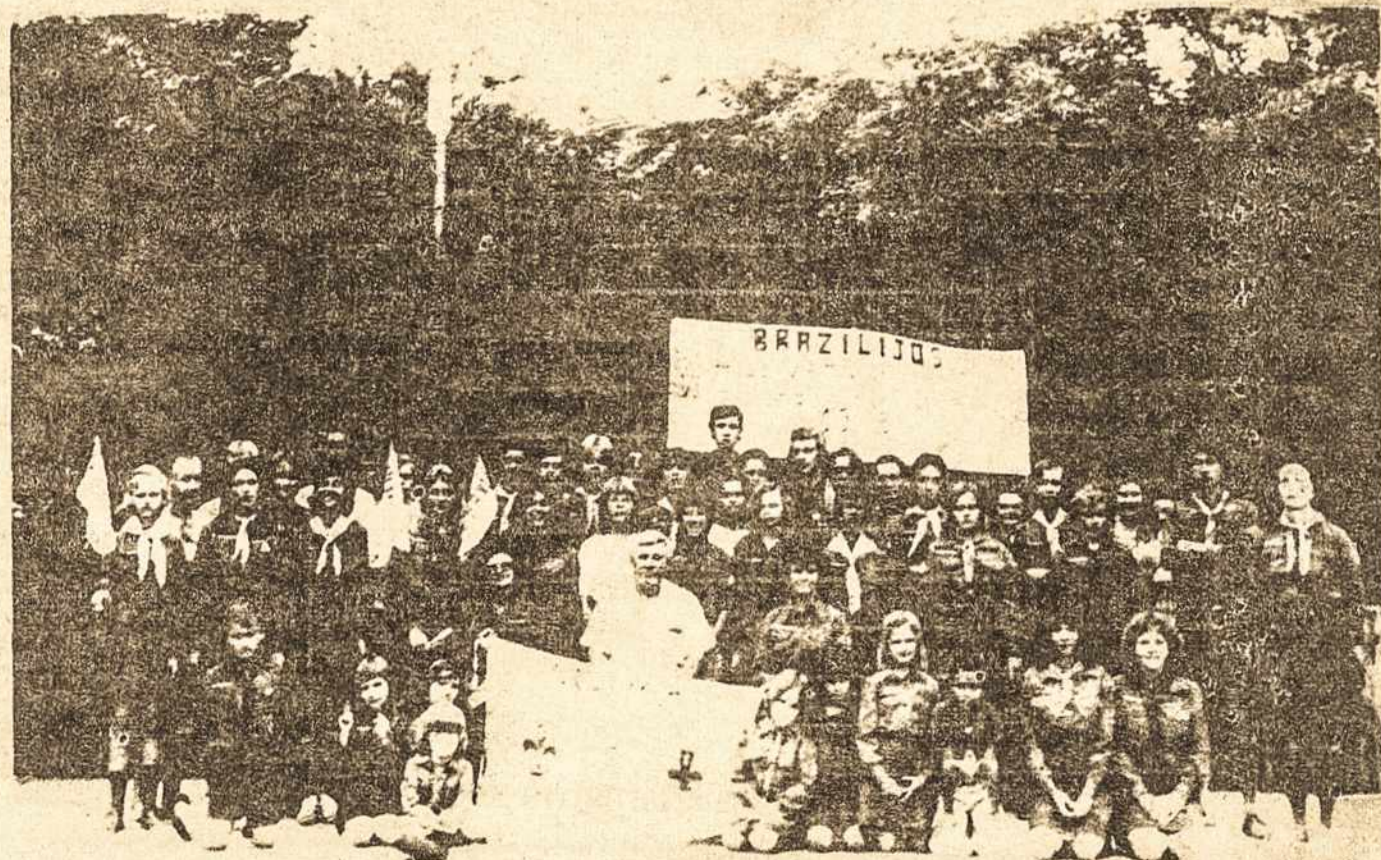
Atsakingasis 'ML' direktorius 1978 Naujųjų Metų proga, sveikindamas skai-

tytojus rašo įvadiniame, kad jis pats esąs rimtai pasiryžęs kuo daugiau kalbėti lietuviškai, ypač šeimos židinyje.

Tos šeimos motina Eugenija, kad geriau įtikinus mažyte (6 metų) Klarisę sekti brolio Flavijaus ir sesers Beatričės pėdomis, laisvai kalbančiais lietuviškai, energingai pasakė:

– Žinok, Klarise. Jei tu nemokėsi kalbėti lietuviškai, tu niekur nevažiuosi, kaip lietuviško jaunimo atstovė.

(Koresp.)

Literatūra · Dailė · Mokslo

Europos Lietuvis

Prieš 60 metų

Atsiminimai

V. Vytenietis

Šiomet sukanka 60 metų, kai 20 rinktinių vyrų paskelbė pasauliui Lietuvos nepriklausomybės atstatymo aktą. Tuomet buvau 10 m. berniukas ir lankiau pradžios mokyklą. Tai su nepriklausomybės paskelbimu yra susiję ir šie vaikiški mano atsiminimai.

Skaityti išmokau namie slobizavodamas elementorių. Keletą savaitių šipuliuku pabūčiau raides, parėčiau skiemenis ir žiūriu, kad jau elementorius perskaitytas. Tuomet davė skaityti didelę maldų knygą „Aukso altorius“. Su ta maldaknyge ir baigiau skaitymo mokslą. Pirmoji pasaulinė knyga, kurią perskačiau buvo dr. K. Griniaus parašyta „Pasaka apie carą Mikitą“. Ten buvo stipriai pa juoktas Rusijos caras Nikalojus antrasis. Kai ją garsiai peskačiau, tai namiškiai labai nu- stebo iš kur pas mus tokia knyga galėjo atsi- rasti. Už tokios knygos skaitymą rusų valdžia būtų skaudžiai nubaudusi. Spėju, todėl ji užsiliko, kad niekas nemokėjo knygų ir laik- raščių skaityti. Seni žmonės mokėjo skaityti tik maldų knygas. Truputį išmokau ir raides rašyti. Bet kai nebuvo kam pamokyti, tai tik didžiausias raides raitydavau.

Pirmojo karo metu vokiečiai okupavo Lie- tuva, po kurio laiko leido atidaryti kai kurias dar carinės Rusijos įsteigtas pradžios mokyk- las. Tokia mokykla apie 1917 m. buvo atidary- ta ir Bartininkuose. (Vilkaviškio aps.). Tai į tą mokyklą ir mane nuvedė mokyti.

Vaikų buvo daug, todėl juos suskirstė į dvi pamainas. Prieš pietus rinkdavosi mokan- tieji skaityti ir rašyti, o po pietų-pradžia- moksliai. Mane paskyrė į rytinės pamainos pirmąjį skyrių. Karui vykstantan buvo susit-

LIETUVA GINK.

Dieve, vargingąją
Ir nelaimingąją
Lietuvą gink.
Vargšei užsnūdusiai,
Vėlai atbudusiai
Laimę gamink.

Mokslu dabinama,
Meile gaivinama
Lai vėl gyva
Auga ramybėje,
Kyla šviesybėje
Mūs Lietuva.

Skursdama, žudoma,
Pusgyvė būdama
Ji gimdė mus;
Auklėjo baimėje,
Kurstė nelaimėje
Meilės jausmus.

Ją tat mylėkime,
Gelbėt skubėkime
Darbais šauniais.
Saukti neliaukime,
Dangų maldaukime
Žodžiais karštais:

Dieve, vargingąją
Ir nelaimingąją
Lietuvą gink.
Vargšei užsnūdusiai,
Nūn jau pabudusiai
Laimę gamink.

Adomas Jakštas

rukdęs mokslas, tai mūsų pamainoj turėjom mokinių mažai ką jaunesnių ir už mokytoją. Kiekvieną savaitę turėjome keletą ir vokie- čių kalbos pamokų. Abidvi pamainas mokė jaunas mokytojas Antanas Pilipaitis. Jis tuo- met dar dėvėjo gimnazisto palaidinę, susijuo- sęs diržu, kurio sagtyje buvo dvi didelės rusiš- kos raidės M ir G. Trečiojo skyriaus mokiniai išsifravo, kad tos raidės reiškia „Marijam- polskaja Gimnazija“. Atskirame kambaryje buvo mokomi vokiečių vaikai. Mat, apylinkėje gyveno daug evengelikų, tai jų vaikus mokė uniformuotas vokiečių kareivis. Jis mokėjo groti smuiku, tad kartais ir mus pamokydavo danuoti.

Mes, pradedantieji, gavome pirmąjį skai- tymų knygą „Šviesa, tai galybė“. Antrame skyriuje gavome platesnės apimties knygą vardu „Žiupsnelis“. Tuoju gavome uždavinų- ną, geografijos vadovėlį ir Prano parašytą „Lietuvos Istoriją“. Šios knygos autorius bu- vo Pranas Klimaitis, gimęs 1883 m. Paparty- nuose, Sintautų vls., Šakių aps., buvęs įvairių laikraščių bendradarbis ir redaktorius. Jis Prano slapyvardžiu parašė daugelio leidimų susilaukusi populiarių Lietuvos istorijos vado- vėlį pradžios mokykloms. Buvo Lietuvos kariuomenės karininkas ir pirmaisiais nepri- klausomybės metais šaulių Sąjungos viršinin- kas. Mirė Vilniuje 1940 m. vasario 1 d. Kai perkėlė į trečiąjį skyrių, tai gavau skaitymų knygą „Mūsų dirva“. Jos autorius buvo Meči- lovas Vasiliauskas, gimęs 1877 m. Liudvinave, Marijampolės aps. Už gautas knygas turėjo vaikų tėvai apmokėti. Už mokslą taip pat rei- kėjo mokėti, bet neturtingi nuo šio mokesčio buvo atleisti.

Šventėme vokiečių valstybines šventes ir kaizerio garbei dainavome lietuviškas ir vo- kiškas dainas. Mokyklos sienos buvo aplipin- tos laukinių augalų paveikslais. Liepė į juos gerai išžiūrėti, matytas žolės rinkti ir išdžio- vintas atnešti į mokyklą. Ją čia sverdavo ir už surinkimą gaudavome markių.

Taip baigėsi 1917 ir prasidėjo 1918 metai. Ir štai vieną dieną mokytojas mums paskel- bė, kad Lietuva jau yra nepriklausoma ir vo- kiečiai turės išsikraustyti iš mūsų tėvynės. Nors tą nepriklausomybės reikšmę taip staigiai išgirde mažai ką supratome, bet tas naujas nežinomas įvykis mus gerokai domino. Neskambėjo tuomet bažnyčių varpai, nė pa- radų orkestrai, bet kiekvienas žmogus savo širdyje jautė kažką nauja ir nepaprasto. O mes vaikai dar buvome patenkinti, kad išei- na vokiečiai, kurie dažnai skaudžiai ir mums plaukus rové, jei juos sutikęs nespėdavai grei- tai nuo galvos nusiimti kepurę. Mokykloje baigėsi vokiečių kalbos pamokos ir nuo sienų nuvalėme jų paliktus plakatus.

Gražiai išleidome mūsų mokyklos mokinį Albiną Birštoną, kuris savanoriu išėjo į stei- giamą Lietuvos kariuomenę. O paskiau koks buvo mums džiaugsmas, kai jį pamatėme jau pilnoj uniformoj parvažiausį atostogų. Bar- tininkų apylinkė davė daug savanorių, ku- riuos jungė bendras tikslas: kova už Lietuvos laisvę. Po kiek laiko grįžo iš Rusijos anksčiau čia buvęs mokytojas Antanas Dabrila ir perė- mė mokyti rytinę pamainą. Vėliau ir mūsų mokytojas A. Pilipaitis buvo pašauktas atlik- ti karinę prievolę. Pradėjo keistis ir mūsų mokymo programa.

Pirmaisiais nepriklausomybės metais Bar- tininkų jaunimas Piliakalnių kaime ant sta- taus piliakalnio suruošė gegužinę. Maži, jauni ir seni ėjome pažiūrėti, nes visi jau buvo pasi- ilgę lietuviškų pramogų. O 1919 m. J. Bulvi- čiaus kluone buvo pastatytas pirmas scenos veikalas „Sugriuves gyvenimas“.

Paskelbus nepriklausomybę, automatiškai tapau Lietuvos piliečiu ir pradėjau žengti pir- muosius žingsnius į laisvą ir nepriklausomą valstybinį gyvenimą.

Prisikėlimo saulė

Dail. Berzins

ŠV. KAZIMIERAS, JAUNIMO
GLOBĖJAS

São Paulo dienraštis FOLHA DA TARDE 1978.III.20 įsidėjo tokio užvardinimo straipsnį — informaciją. Žinia išėjo PRO LIBERTATE (Pavergtų Tautų) komiteto direktoriaus-sekretoriaus, dr. Manoel Fiuza, vardu. Šiam komitetui, pastebi dienraštis, priklauso 14 komunizmo pavergtų tautų, kurių tarpe Lenkija ir Lietuva.

Straipsnį patiekė kun. Pr. Gavénas. Bet jis pasirodė tik po trijų savaičių — pareikalavo netrumpų dėrybų ir „taisymų“ stengiantis įtikti lietuviams, bet tuo pačiu neužkabinti lenkų (ir vengrų). Tad straipsnyje apie šv. Kazimierą kalbama kaip apie Lenkijos ir Lietuvos karalaitį ir šių kraštų globėją, atsisakiusį pačių vengrų pasiūlyto Vengrijos karaliaus vainiko, daugiausia gyvenusi Lietuvos-Lenkijos imperijos sostinėj Krėkuvoj, bet pabrėžiama, kad jis mirė Gardine, Lietuvoj, ir palaidotas Vilniaus katedroj, ir kad jį čia, São Paule, iškilmingai paminėjo gausi lietuvių kolonija.

Straipsnis iliustruotas šv. Kazimiero bažnyčios Vilniuje nuotrauka. Paskutiniai straipsnio redaktoriai džiaugiasi, kad tai graži bažnyčia; tik užmiršo pastebėti, kad ji dabar paversta ateizmo muziejumi.

MANOEL R. DA ROCHA FIUZA

A numerosa comunidade lituana radicada em São Paulo comemorou com especial brilho, neste ano, a festa de São Casimiro, padroeiro da Polônia e da Lituânia. O exemplo e a proteção desse santo, príncipe de sangue real, são um penhor de que essas duas nações, hoje tristemente oprimidas pelo jugo comunista, haverão de ressurgir, cheias de fé, com as glórias de seu passado católico.

COROA HUNGARA

São Casimiro foi o terceiro filho dos 13 que Casimiro IV, rei da Polônia e Lituânia, teve com Elisabete da Áustria, filha do imperador Alberto II. Casimiro IV pertencia à dinastia dos Jamelões, na qual se uniram as coroas da Polônia e Lituânia. Nasceu a 5 de outubro de 1458 e, desde cedo, demonstrou uma inclinação para a virtude.

Ainda não havia completado 13 anos, quando os húngaros, descontentes com Matias Corvino, seu rei, quiseram colocar o santo sobre o trono magiar. Casimiro tentou recusar a coroa, mas para satisfazer ao pai, partiu à frente de um exército de 12 mil homens para sustentar o direito de sua eleição.

Já perto da capital húngara, defrontou-se com Matias Corvino, que reunirá um exército de 16 mil homens. Soube então que o papa

PÁG. 12 — FOLHA DA TARDE — São Paulo — segunda-feira, 20-3-1978

São Casimiro, padroeiro da juventude

Manoel R. da Rocha Fiuza é diretor-secretário do Comitê Pró-Liberdade das Nações Cativas (PRO LIBERTATE), entidade que congrega representantes de 14 nações subjugadas pelo comunismo, entre as quais a Polônia e a Lituânia.

Sisto IV tinha se declarado pelo seu opositor. Resignou-se à decisão da Santa Fé e pediu a seu pai para retornar à Cracóvia, capital do Império lituano-polônes. Nunca mais quis cingir a coroa húngara e recusou um segundo convite que, posteriormente, os húngaros voltaram a lhe fazer.

Os quadros que representam São Casimiro o mostram portando um ramo de lírios, símbolo da pureza, tendo ao lado uma coroa. Essa coroa representa a abnegação com que recusou esse alto título de glória terrena ante a determinação de Sisto IV.

De volta, retomou os estudos e ia senso formado pelo pai na gestão do imenso império. Chegou mesmo a ocupar-se muito das coisas do governo lituano, com grande sabedoria e diligência.

MODELO DE PUREZA

Sua vida está repleta de fatos edificantes, o que é verdadeiramente admirável se levarmos em conta que ela transcorreu não na atmosfera serena e sacral de um claustro, mas no turbilhão da vida pública e no bulício da corte de um grande reino.

Igreja de S. Casimiro, em Vilna

“Ele foi visto — narra o historiador francês Rohrbacher, em sua obra “Vies des Saints” —, ainda muito jovem, entregar-se com ardor aos exercícios de piedade e às práticas de mortificação. Nutria um profundo horror à moleza que reinava na corte; levava um cilício sob as vestes, que eram sempre muito simples; frequentemente dormia sobre a terra nua, e passava grande parte da noite rezando e meditando. A Paixão de Nosso Senhor Jesus Cristo era o objeto mais constante de suas contemplações. Levantava-se

muitas vezes de madrugada para ir rezar junto à entrada da Catedral de Vilna, onde aguardava que se lhe abrissem as portas a fim de ouvir as matinas. “Para assinalar a confiança que tinha na proteção da Santíssima Virgem, compôs ou pelo menos recitava com frequência em sua honra, o hino que leva seu nome. E desejou que após sua morte, se colocasse uma cópia do mesmo em seu túmulo”.

Os 12 últimos anos de sua vida Casimiro consagrou-se para consumir a obra de sua santificação. Quis viver na maior continência, não obstante as pressões do pai e as razões fortíssimas que se alegavam para conduzi-lo ao matrimônio.

Atacado de tuberculose, veio a falecer em Gardinas, na Lituânia, a 4 de março de 1484, no dia e hora que ele mesmo havia predito. Foi sepultado na Catedral de Viana, onde Casimiro IV, seu pai, mandou contruir uma capela especial em sua honra. Cento e vinte anos depois de sua morte, seu corpo foi encontrado intacto e incorrupto.

O povo, recordando-se de sua piedade e generosidade, correu a seu túmulo, ocorrendo, nesse local, grande número de milagres. Conta-se o fato da ressurreição de uma menina que fora levada morta para junto da sepultura de São Casimiro, o Papa Leão X canonizou-o em 1521.

SKAITYTOJAI PASISAKO

Gerbiamas P. Redaktoriau,

esu labai nustebinta, kaip Tamstos priežiūroje buvo sutalpinti tame pat puslapyje po Jono Markevičiaus “paplavų smarve” du liūdni nekrologai-pasimirus “Mūsų Lietuvos” steigėjui Motiejui Tamaliūnui ir epitafija a.a. Marilenes — velionio Al. Polišaičio anūkės.

Jei tai buvo padaryta sąmoningai, prašyčiau paskelbti ir šį mano pasisakymą pirmoje vietoje, skiltyse “Skaitytojai pasisako”.

Ne, nebuvo tai padaryta sąmoningai, tikslu nustelbti teisingus ir reikalingus smilkalus kokia tai “paplavų smarve”.

Aišku, kas kitas galėtų laikraštį tvarkyti daug geriau ir gražiau. Redakcijos durys visada atviros ne tik sveikai kritikai bei patarimams, o ir faktinam bendradarbiavimui.

(Red.)

**ATVIRAS ŽODIS KLAIPĖDOS ATVADAVIMO DALYVIUI
JONUI MARKEVIČIUI**

Paskaičiusi “M. Lietuvos” Nr. 1544, 1978.3.9. — anot Tamstos “nelinksmą bet teisingą” žodini atvaizdą vieno žmogaus (jis gali būti Tamstos paties, o gal kurio nors kaimyno, gal kurio labai nemėgiamo žmogaus, o gal ir draugo... gal įsiskolinusio pačiam? ar akį pamerkusiam paties žmonai? ... O gal gėrusio kartu “Vyto bare” ir nesumokėjusį už išgertą dozę? ... Įspėkite) — mane labiausiai papiktino atvaizdavimas a. a. Konsulo ano “didvyrio” atveju.

Tais laikais — prieš 30 metų — mūsų Konsulas nebuvo joks “SENE”

LIS. — Tai buvo malonus, su visais draugiškas virš 50 metų vyras. Kaip gi čia J. Markevičiaus prasilenkei su savo “teisybe”? Ir kodėl staiga užėjo tūžmastis taip suniekinti ir pažeminti jau bene prieš 10 metų pasimirusį paskutinį mūsų Nepriklausomos Lietuvos Respublikos atstovą, vaizduojant jį beširdį karo pabėgėlių atveju? — Tur būt esi pats kuó nukentėjęs? — Bet, gal sukalkėjusioje atmintyje dar susigraibaliosi, ką sako Tamstos amžiaus išmintis: “Apie mirusius — arba nieko, arba — gera...”

Skaitant toliau Tamstos “humoristiką” — “išpašalvoninai” Tėvus Jėzuitus iš Brazilijos “didvyrio” dėka.

Meluoja! — Jėzuitų ordinas yra kariuomenės drausmės paklusnume. Jam priklausantieji vienuoliai kunigai tos drausmės griežtai laikosi. Jokia “liaudis” “neišpašalvonintų” lietuvių Jėzuitų iš Brazilijos — anot Tamstos žargonu, jei ordino viršininkai nerastų reikalo juos perkelti į daug svarbesnes pozicijas, kur būtinai reikalingi susipratusiam gausiam lietuviško jaunimo prieaugliui stiprūs vadai. Vietiniams lietuviams katalikams nėra ko verkšlenti — S. Paulyje turime dvi lietuviškas parapijas. Kunigų? — Turi rankoje ir kojose pirštus, tai ir suskaičiuok, kiek darbuojasi paties sielos išganymui! —

“Užuoja V. Anastácio lietuviams” — kodėl? Ar kas vėl pasimirė?

J. Markevičiaus, jei Klaipėdos Atvadavimo kariuomenei vadovautų tokios “galvos”, kurios šiandieną išveivų tarpe tik telaukia sukiršinimo — Klaipėda nebūtų išvaduota. Šio laikraščio skaitytojams būtų daug įdomiau, kad papasakotumei ką nors iš tų savo herojiškų kovų, ir įsiamonintumei, kad ŠMEIŽTAS iš pasaly yra pati šlykščiausia priemonė nesantaikos ugdyme lietuvių išveivų savitarpio bendravime — tai yra kapinių duobės lietuviškam darbui.

Halina Mošinskienė

MŪSŲ ŽINIOS

VILA ANASTÁCIO

Velykų rytą kun. Stasys Sileika laikė Mišias Dr. Basanavičiaus rūmuose. Nors daug kas buvo išvažiuavę į Kristaus Prisikėlimo procesiją Vila Zelinoje, bet per Mišias skambėjo "Linksma diena", o po Mišių atsirado margučių, sumuštinų, pyrago ir net p. Onos Pauliukaitienės gimtadienio tortas.

Po arbatėlės, ponų Žarkauskų dukte, Stasė Vilutienė, taip pat kėlė savo gimtadienį savo namuose. Susirinko geras būrys žmonių. Visus džiugino būdingas tos kolonijos nuoširdumas ir lietuviška daina.

LIGONIAI

Antrą Velykų dieną p. MONIKA KLEIZIENĖ buvo greitai nuvežta į Sta. Helena ligoninę. Negaľuoja širdimi.

Kazimieras Bacevičius, iš Santos, lankydamasis São Paule, šv. Kazimiero parapijoje užprašė Mi-

šias už p. ANELĖS DUBAUSKIENĖS sveikatą. P. Anelė Rio de Janeire jau nuo kiek laiko negaluoja.

BOM RETIRO APYLINKĖJ

Balandžio (abril) 9 dieną, 10 valandą BOM RETIRO, Colégio Sta. Inés, Rua Três Rios 362, bus laikomos 30-tos dienos Mišios už a.a. A D O M A K R U K A.

Ta pačia proga bus paminėtos 31-sios metinės JUOZO KRUKO (tėvo) ir 8-tos metinės ONOS KRUKIENĖS (motinos), kuri čia neužmirštama ypač dėl jos labdarybės.

Giminės ir pažįstami prašomi dalyvauti.

Ona Krukaitė-Bogutienė

• Žmogus be religijos yra keleivis be tikslo, klausėjas be atsakymo, kovotojas be pergalės, mirštantis be naujo gyvenimo. ŠV. AUGUSTINAS

A.A. Juozas BARANAUSKAS iš Casa Verde mirė Didįjį Šeštadienį Hospital Modelo po operacijos. Jau anksčiau buvo operuotas ant kojos, o paskui pasireiškė kraujo užkrėtimas, nuo kurio, nei operacijos nei kitos priemonės negalėjo išgelbėti. Buvo gimęs 28 vasario 1929 m. — neseniai Ipolito ir Adelės (Mankaitės) Baranauskų šeimai atvykus Brazilijon. Paskutiniu laiku Juozas su dviem dukrelėm gyveno pas tėvus ir seserį Stasę, kurie, po pirmos operacijos, juo rūpino si ir jį prižiūrėjo. Kitas brolis — Julijus su šeima gyvena taip pat C. Verdej.

Palaidotas Nova Cachoeirinha kapinėse. Septintos dienos Mišios bus kovo 31 d. 19,30 val. N.S. das Dores bažnyčioje.

Per Velykas, apie 2 val. ryto, Osvaldo Cruz ligoninėj mirė Juozas KLIŠYS, gimęs Mariampolėj, 26 sausio 1907 m.

Atvyko Brazilijon 1927 m. ir dirbo staliaus darbą. Buvo pamaldus katalikas, turėjo tvirtą balsą ir mėgo giedoti bažnyčioje. Dvi dienas prieš miršiant, labai nuoširdžiai ir sąmoningai priėmė paskutinius Sakramentus ir visuotinius atlaidus iš kun. St. Šileikos rankų.

Paliko liūdinčią žmoną Mariją, dvi dukras, Ireną Belapetračienę su dviem vaikais ir Wilma. Buvo pašarvotas V. Zelinos šermeninėj ir palaidotas V. Alpinos kapinėse. 7 dienos Mišios bus laikomos V. Zelinos bažnyčioje ateinantį penktadienį, kovo 31 d. 20 val. Giedos LK Bendruomenės Choras, nes dukte Irena stropiai dalyvauja chore kaip sopranas.

A†A

JUOZUI BARANAUSKUI

mirus, dukrelėms, tėvams, sesutei ir broliui su šeima reiškia gilią užuojautą ir kartu liūdi

CASA VERDE
LIETUVIAI

CASA VERDE

Visi apylinkės lietuviai yra kviečiami dalyvauti lietuviškose pamaldose balandžio 2 d. 16,15 val. N. S. das Dores bažnyčioje. Mišios bus laikomos už

NELSONĄ BALTRUŠĮ
(30 dienos — užprašė šeima ir C. Verde lietuviai)

JONĄ BERNOTĄ
(užprašė Matelionių ir Barbaro šeimos)

JUOŽĄ BARANAUSKĄ
užprašė šeima

30-tos dienos Mišios už a.a. MOTIEJŲ TAMALIŪNĄ bus balandžio 2 dieną, sekmadienį, 17 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje.

Velionį pažinusieji, bičiuliai, artimieji maloniai kviečiami pamaldose dalyvauti.

MIŠIOS

Mišios už a.a. JUOŽĄ BAUŽĮ (3 metai) bus laikomos balandžio 4 dieną, 19 val. Zelinoj.

30-tos dienos Mišios už a.a. A D O M A K R U K A bus laikomos BOM RETIRO, Colégio Sta. Inés, Rua Três Rios, 362, balandžio (abril) 9 dieną, sekmadienį, 10 val.

Velionių bičiuliai ir pažįstamieji maloniai kviečiami pamaldose dalyvauti.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

VELYKOS

Didžioji Savaitė ir ypač Velykos sukėlė tam tikrą religinį sąjūdį tikinčiųjų tarpe.

Ypač Velykų rytą REZUREKCIJAI suėjo daug lietuvių iš įvairių, net ir tolimų, miesto apylinkių išsiskleidė ilga ir graži procesija: su vėliavom, žibintais, prisikėlusio Kristaus statula, skambučiais varpų skambesiu ir giesmėm. Gi po baldakimu ėjo nešamas pats Atpirkėjas, lydimas gausios minios tikinčiųjų. O pabaigoj prie procesijos prisidėjus būriams vietinių bažnyčia neįstengė visų sutalpinti prisikėlimo Mišioms – daug kas turėjo pasilikti už bažnyčios durų.

MARGUČIAI

Daug kas kibo į kiaušinių marginimą. Dar ir dėl to, kad Don Bosco institute, prie N. S. Auxiliadora bažnyčios, buvo paskelbtas margučių konkursas. Nors buvo, rodos, pirmą kart, ir vėlai paskelbtas, taip, kad nevisi spėjo tinkamai laiku pasiruošti, betgi pasirodė įdomus dalykas. Institute, po portiku, ant kelių ilgų stalų, buvo pristatyta vengrų, lenkų, ukrainiečių, įvairiaspalvių margučių ir net lėkštes tipišku velykinio stalo patiekalų.

Mūsiškiai prisistatė su dviem margučių pintinėm – Irėnės, Žūtautų ir Bacevičių bei skautų marginimo metu. Buvo ir daugiau kandidatų, bet dar neišdrįso prisistatyti.

Nesakyčiau, kad kitų tautų margučiai nebūtų meniški – buvo gražių ir įdomių ir iš jų pusės. Tačiau lietuviams buvo skirta pirma vieta.

Dvi pristatytos – Beatricė ir Doris – gavo po didelį šokoladinį kiaušinį ir bendrą simbolinę dovaną lietuvių kolonijai. Paskui turėję daug darbo, atsakinėdamos į įvairius klausimus: apie margučio reikšmę, apie įvairius simbolius, apie dažymo techniką ir t.t. Daug kas norėjo pirkti margučių, tačiau mūsiškės nepardavė, tik konkurso organizatoriui, lenkų kapeiŋionui, leido pasirinkti kelis margučius.

Ir margučiai gali tarnauti Lietuvos vardo pakėlimui. Ir ypač geras būdas susidaryti daugiau draugų Lietuvai ir lietuviams.

Tad ateinantiems metams reikia iš anksto galvoti apie margučius.

MELDŽIASI UŽ JAUNIMA

J.P. užprašė Mišias už jaunimą – "kad Dievas saugotų moksleivius

nuo puikybės ir keršto pagundos".

Tai svarbi mintis ir sektinas pavyzdys. Pas mus įsigalėjęs paprotys beveik išimtinai melstis tik už mirusius. Bet tatoi neatitinka Bažnyčios minčiai, kuri per liturgiją skatina melstis pirmiausia už gyvus ir už jų gyvenimą. Ypač gi svarbu melstis už jaunimą.

REIKŠMINGOS SUKAKTYS

Kartu buvo paminėtos dvi prasmingos sukaktys – tai sulauktų dar vienerių darbingų metų p. URŠULĖS BENDORAITIENĖS.

Velykų dieną pas Emiliją ir Liudą Bendoraičius suėjo graži Šimonių ir Bendoraičių giminė ir atšventė dvigubą prasmingą sukaktį – visiems taip mielos p. URŠULĖS sulauktus dar vienerius darbingus metus, ir 50-metį Brazilijon atvykimo p. PETRO ŠIMONIO.

Su giminėm dalyvavo ir kun. Pr. Gavėnas, kuris pravedė prieš pietinę pritaikytą maldą. ir kun. P. Urbaitis bei trumpam užsukęs Jonas Lukoševičius.

Su būtiniais visų malonių Davėjui padėkos jausmais ir geriausiai linkėjimais, praėjo jauki valanda, atsimerant praėjį ir ryžtantis ateičiai.

PAJIEŠKOMA

Iš Lietuvos ieškomas nors vienas iš šių giminių, su kuriuo būtų galima susirašinėti:

Jonas Liutkus
Miečas Liutkus
Romaldas Liutkus
Mykolas Liutkus
Kazimieras Liutkus
Elena Liutkus
Gene Liutkus

Interesuoti asmenys prašomi atsiliepti šiuo adresu:

LIETUVA TSR – Lituania
Kaunas 31
Grinčiupio g-vė Nr. 22 b 3
Leibinas Ričardas

Lietuvoj turi tik šiuos adresus:
Liutkus Jonas
Rua Newton Prado, 42
Bom Retiro

ir
Katte Liutkus
Rua da Mooca, 424

Paskutinį laišką iš Brazilijos gavo 1936 metais. Paskui daugiau jokio atsakymo į laiškus negavo.

• Lietuviškoji šeima yra mažoji Lietuva, kurioje auga ateities tauta

Sajungos - Aliança Pietūs

Balandžio mėn. 2 dieną – Atvelykyje – 13 valandą LIETUVIŲ SAJUNGA – ALIANÇA ruošia

PIETUS

Bus linksma lietuviška programėlė, lietuviškoje pastogėje

RUA LITUANIA, 67 – MOOCA

Norintieji dalyvauti, užsisakykite sau vietas telefonais:

93-5470 – 274-5116 – 92-3309.

NAGINGAS LIETUVIS

Inž. ALGIRDAS BUITVYDAS, Povilo ir Magdalenos Lukoševičiūtės-Buitvydų sūnus, studijavęs Europoj ir S. Paule, ir sukūręs šeimos židinį su Marija Elena Kučinskaite, jau aštuoneri metai sėkmingai dirba Camargo Correio firmoje, dabar jau užimdamas "subenarregado seção pessoal" vietą.

Jau dveji metai vadovauja darbuose "Usina hidroelétrica" prie Fernandopolio. Ten 1975 m. dirbo 6.000 darbininkų.

Ilha Solteira, Jupia, Agua Vermelha apylinkių turbina pradės veikti ateinančiam birželio mėnesy. Ji bus 1.380.000 kv milžiniško pajėgumo.

Ta pati firma laimėjo konkursą ir yra kviečiama statyti hidroelektrikos jėgainę prie Tucuruvi, Pará valstijoje, o taip pat ir Venzueloj, prie Guri miesto.

Linkime mūsų inž. Buitvydai ir toliau taip sėkmingai dirbuotis ir šio "pais-continente" pažangai.

• **TIKRAS KŪRĖJAS** savo jėgų svorį jaučia savyje ir dėl to kūrybiškas yra net toli nuo savųjų. Jam Lietuva yra ten, kur jis pats yra.
J. ERETAS

LITERATŪROS BŪRELIS

Literatūros būrelio mėnesinis susirinkimas įvyks šeštadienį, balandžio 1 d., pas inž. Arūną Steponaitį, Av. Chibaras, 504, Apto. 81, bairro Moema (Telef. 549.71.97)

DĖMESIO

Šv. Kazimiero p-jos klebonijoj buvo atidarytas iš Romos atvežtų DEVOCIONALIJŲ KIOSKAS. Yra rožančių, ženkliukų, medalikėlių, medalių, kryžiuokų paveiksluokų, žiedų, stovylėlių ir kt.

Kas lankosi raštinėj ar kopyčioj, gali pasirinkti ir įsigyti palyginus nebrangių devocionalijų ir būdingų suvenyrų.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML:

Vaclovas KONTAUTAS	400 kr.
Jonas ŽAIDYS	200 kr.
Liuda Junokas RALICKAS	200 kr.
Adelė MATUZONIS	150 kr.
Aldona VALAVIČIŪTĖ	300 kr.
Juozas ŠIRVINSKAS	150 kr.
Liliana STREITAS	150 kr.

Vienas laikraštis, turįs daug skaitytojų, reiškia tiek pat, kiek du korpusai armijos.

Napoleonas

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Director responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislo Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 150 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 700 kr.
Paskiro numerio kaina: 3,00 kr. Užuojaus ir sveikinimai nuo 60 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: "Stanislo Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.